

[Fogh Rasmussen]

Fru Helle Degn demonstrerede jo – som også fru Grethe Fenger Møller har været inde på det – at hun stort set ikke har forstået, hvad moderniseringen af den offentlige sektor egentlig går ud på. Fru Helle Degns indsats bestod derfor først og fremmest i at levere en række helt udokumenterede angreb bl.a. på Venstre. I mangel af eget stof, egne ideer, egen tankevirkosomhed måtte fru Helle Degn ty til et simpelt angreb, i særlig grad på Venstre. Det skal fru Helle Degn nu ikke høre så megen utak for, en sådan omtale er vi bestemt ikke spor kedede af. Men fru Helle Degn påstod bl.a. – og det var fuldstændig udokumenteret – at der i særlig grad skulle eksistere samarbejdsvanskeligheder i de ministerier, hvor der var ministre fra partiet Venstre, og fru Helle Degn fremhævede Udenrigsministeriet, Indenrigsministeriet og Landbrugsministeriet.

Jeg ved ikke, hvorfra fru Helle Degn kan hente den påstand; den er i hvert fald udokumenteret. Jeg ved ikke, om fru Helle Degn er i stand til at dokumentere den, ellers synes jeg ikke, at fru Helle Degn skulle levere den slags angreb.

I redegørelsen deler finansministeren moderniseringsarbejdet op i to faser. Første fase blev startet med regeringens moderniseringsprogram fra december 1983. Det var en fase, som var bygget på principper om decentralisering af ansvar og kompetence, markedsstyring, friere forbrugsvalg, ændrede finansieringsmekanismer, bedre publikumsbetjening og øget anvendelse af ny teknologi. Denne del af moderniseringsprogrammet blev gjort status over i 1985, og samtidig blev anden fase af moderniseringsprogrammet igangsat. I denne fase er hovedvægten blevet lagt på moderniseringen inden for de enkelte ministerområder. Finansministeren påregner, at denne anden fase afsluttes i begyndelsen af 1988.

I Venstre finder vi det vigtigt, at moderniseringsprogrammet fastholdes og videreudvikles, og vi noterer med tilfredshed, at finansministeren meget kraftigt understreger dette i sin redegørelse. Finansministeren siger, at moderniseringen ikke er en engangsopgave, som man på et eller andet tidspunkt kan tillade sig at erklære for løst. Moderniseringen er en proces, som til stadighed må præge arbejdet. Det er en opfattelse, vi i Venstre helt og fuldt deler. Allerede nu bør

vi derfor gøre os nogle tanker om principperne for dette fortsatte moderniseringsarbejde, for denne videreudvikling af moderniseringsprogrammet. Jeg vil her trække tre elementer frem, som efter Venstres opfattelse bør indgå i det fortsatte moderniseringsarbejde.

For det første bør den økonomiske styring af de offentlige institutioner decentraliseres yderligere. Finansministeren har gjort meget for at udvikle produktivitetsmål i den offentlige sektor. Det bør vi understøtte ved at indføre systemer, der i højere grad belønner fremgang i produktivitet og effektivitet. Midlet kan f.eks. være at tildele institutionerne bloktilskud, forpligte dem på et måltal og udvide deres handlefrihed.

For det andet bør brugerne af de offentlige institutioner have større indflydelse. F.eks. bør forældrene have større indflydelse på daginstitutionernes drift. Et af midlerne kan være i et vist omfang at omlægge institutionstilskud til persontilskud. På den måde bliver der større valgfrihed mellem offentlige og private løsninger af opgaverne.

For det tredje bør der indføres selvregulerende mekanismer, som sikrer, at bevillingerne automatisk falder, når behovene falder. Finansministeren nævner i sin redegørelse, at undervisningsministeren forbereder en omlægning af tilskuddet til de private skoler til et rammetilskud pr. elev. Det er netop en sådan selvregulerende mekanisme, og den model burde videreudvikles til andre dele af den offentlige sektor.

Jeg vil gerne slå fast, at Venstre ønsker en velfungerende offentlig sektor, men den kan ikke få lov at vokse i de kommende år. Hvis vi skal stoppe Danmarks gældsætning til udlandet, må væksten i den offentlige sektor stoppes totalt. Det kan ikke ske ved kortsigtede sparerazziaer, der skaber usikkerhed hos de ansatte og i øvrigt ikke grundlæggende ændrer udviklingen. Der er derimod behov for en mere langsigtet og målrettet strukturændring, som samtidig med, at vi skaber fornyelse og omstilling i den offentlige sektor, udvikler en større, skal vi kalde det bevilningssikkerhed hos dem, der skal arbejde inden for den offentlige sektor.

Fru Helle Degn har i dag været med til at illustrere det nye politiske danmarksbillede, nemlig at Socialdemokratiet står som den uden undtagelse mest reaktionære kraft i det-